

Čís. 12754.

Poskytování úplaty podle § 1154 b) obč. zák. nelze považovati za prodloužení služebního poměru, jehož skončením počíná propadná lhůta podle § 1162 d) obč. zák.

(Rozh. ze dne 13. července 1933, Rv I 728/32.)

Žalobou, zadanou na soudě dne 26. července 1930, domáhal se zaměstnanec na zaměstnavateli zaplacení pětiletého ročního příjmu, ježto byl dne 6. ledna 1930 bezdůvodně propuštěn. O b a n i ž š í s o u d y žalobu zamítly, ježto nebyla podána v šestiměsíční propadné lhůtě § 1162 d) obč. zák.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Nesprávné právní posouzení (§ 503 čís. 4 c. ř. s.) spatřuje dovolatel v tom, že odvolací soud souhlasně s procesním soudem první stolice počítá propadnou lhůtu § 1162 d) obč. zák. ode dne 6. ledna 1930, maje prý mylně za to, že služební poměr toho dne skončil, ač žalobci ještě do 15. března 1930 byla žalovanou firmou placena úplata podle § 1154 b) obč. zák. O tom, že lhůta § 1162 d) obč. zák. počíná skončením služebního poměru předčasným propuštěním nebo předčasnou výpovědí, nemůže býti pochybnosti (sb. n. s. 5003). Žalobce opírá žalobní žádání o to, že byl 6. ledna 1930 bezdůvodně propuštěn. Ovšem je mezi stranami nesporno, že se žalobce před tím dne 6. ledna 1930 hlásil nemocným a že mu pak v době od 6. ledna do 15. března 1930 závodní nemocenskou pokladnou žalované firmy bylo placeno nemocenské. Placení úplaty podle § 1154 b) obč. zák. nelze však považovati za prodloužení služebního poměru, ježto placení to nesouvisí s otázkou skončení služebního poměru. V případě onemocnění dostává se zaměstnanci plat v zákoně ustanovený od doby, kdy službu konati přestal, a nerozhoduje při tom, jakž vyplývá z posledního odstavce § 1154 b) obč. zák. v doslovu zákona ze dne 1. dubna 1921 čís. 155 sb. z. a n., kdy byl služební poměr rozvázán. Ustanovení o skončení pracovního poměru jsou upravena v zákoně docela zvlášť, nezávisle na předpisech o placení mzdy v případě onemocnění a povinnost platiti mzdu nebo část její následkem onemocnění tkví ve zvláštních ohledech sociálně politických, by totiž zaměstnanec byl chráněn před nouzí, je-li pro nemoc práce neschopen. Stačí tu poukázati k rozhodnutí sb. n. s. čís. 3908. Platí-li tedy zaměstnavatel úplatu podle § 1154 b) obč. zák. z jakéhokoli důvodu ať dobrovolně nebo že se pokládal k tomuto plnění podle zákona za povinného, nelze ještě z toho souditi na prodloužení služebního poměru. Žalobcem uplatňovaný nárok musel, ježto je nárokem z bezdůvodného a tím i předčasného rozvázání služebního poměru, býti, by nezanikl, podle § 1162 d) obč. zák. uplatňován na soudě do šesti měsíců ode dne svrchu uvedeného. Tato lhůta nebyla žalobcem do-

držena, an, jak nižšími soudy je zjištěno a ostatně nepopřeno, žalobu podal teprve dne 26. července 1930, t. j. po uplynutí propadné lhůty šestiměsíční u krajského soudu v Ch., kterýžto den je rozhodný, ježto žalobce, když jeho žaloba byla tímto soudem a potvrzujícím usnesením vrchního soudu pro věcnou nepřislušnost odmítnuta, žalobu znovu podal v třicetidenní lhůtě podle čl. V zák. čís. 130/30 sb. z. a n. u příslušného soudu okresního.

Čís. 12755.

Pozemková reforma.

Není-li žádáno o zápis pořadí u vkládaných pohledávek s o u -
č a s n ě se vkladem práva vlastnického na přidělovou nemovitost a ne-
bylo-li mimo to požadované pořadí stanoveno při svolení ke vkláda-
ným zápůjčkám, nelze povolití zápis pořadí podle určení Státního po-
zemkového úřadu.

(Rozh. ze dne 13. července 1933, R II 303/33.)

K návrhu Státního pozemkového úřadu povolil s o u d p r v ě s t o -
l i c e vklad zástavního práva na přidělené nemovitosti pro pohledávku
Hypoteční a zemědělské banky 17.000 Kč a pro pohledávku Zeměděl-
ského úvěrního sdružení 5.000 Kč, zamítl však žádost o vklad práva
zástavního pro pohledávku Hypoteční a zemědělské banky 17.000 Kč
s postoupením předností před pohledávkou Zemědělského a úvěrního
sdružení 5.000 Kč, ježto souhlas tohoto věřitele není vykázan a o vklad
práva zástavního pro oba věřitele se žádá současně. R e k u r s n í
s o u d napadené usnesení potvrdil. D ů v o d y: Nelze sice přisvědčiti
všeobecným důvodům napadeného usnesení, podle nichž první soud
zamítl žádost o vyznačení pořadí pro obě vkládané pohledávky z dů-
vodů, že se o vklad obou žádá současně a není prokázán souhlas dru-
hého věřitele pro vyznačení přednostního pořadí pro pohledávku
prvního věřitele. Tato zásada jest prolomena ustanovením § 9 zák. ze
dne 27. května 1931 čís. 93 sb. z. a n. (doplňku Malého přidělového
zákona), podle něhož určuje pořadí vkládaných pohledávek Státní po-
zemkový úřad. Nelze však ani přisvědčiti stížnosti, jež toto právě zmí-
něné právo opět všeobecně pro všechny případy uplatňuje; přehlížeje,
že v § 9 cit. zákona právo určení pořadí současně vkládaných pohle-
dávek se uděluje Státnímu pozemkovému úřadu jen pro tento v řečeném
paragrafu uvedený případ, totiž jen tehdy jest soud vázán pořadím
zápisů, tedy i stanoveným pořadím zástavních práv pro několik sou-
časně vkládaných pohledávek, když se tato zástavní práva vkládají
současně s vlastnickým právem nabyvatele. Ustanovení zákona čís.
93/31 jest výjimkou ze všeobecných zásad knihovního zákona a práva,
jest je proto vykládati restriktivně. Může proto Státní pozemkový úřad
určiti pořadí současně vkládaných více pohledávek ve své knihovně
žádosti jen tehdy, žádá-li o vklad současně se vkladem práva vlast-
nického pro přidělce, nikoli však i tehdy, když již vlastnická práva